

Άρθρο Προέδρου ΒΕΑ του Παύλου Ραβάνη: Και όμως υπάρχει λύση στο πρόβλημα της Ελλάδας

Η μεταπολίτευση, δομήθηκε ανεξέλεγκτα ένα πελατειακό κράτος, σε όλα τα πεδία όπου εμπλέκεται η Πολιτική και ο Δημόσιος τομέας, το οποίο άπλωσε τα πλοκάμια του σε ολόκληρη την Ελληνική κοινωνία που το γνώριζε και το συντηρούσε. Ο εξυπηρετούμενος ιδιωτικός τομέας το ενίσχυε, ενώ οι ευρισκόμενοι εκτός συστήματος μη μπορώντας να το ανατρέψουν, αναζητούσαν τρόπους να ενταχθούν σε αυτό. Καταστράφηκε έτσι το σύστημα αξιών και διαβρώθηκαν οι προοπτικές ανάπτυξης της χώρας μας.

Το υποκειμενικό στοιχείο και συμφέρον αντικατέστησε το αντικειμενικό και το συλλογικό συμφέρον. Τα δικαιώματα σε πολλές περιπτώσεις ξεπέρασαν τα όρια και έφθασαν στην κατάχρηση. Ο συνδικαλισμός λειτούργησε επικίνδυνα. Η δικαστική εξουσία δεν θέλησε να παίξει ολοκληρωτικά τον ρόλο της και τα Media ενεπλάκησαν σε γρανάζια κατευθυνόμενης πληροφόρησης.

Σήμερα βρισκόμαστε όλοι, υπεύθυνοι και ανεύθυνοι για την παρούσα κατάσταση να πρέπει να αναλάβουμε το τεράστιο φορτίο μιας οικονομικής κρίσης αλλά και κρίσης θεσμών και πολιτικής.

Υπάρχει λύση; και που βρίσκεται αυτή; σε σχέση με τις εσωτερικές μας δυνάμεις και δυνατότητες.

Πιστεύω ότι η λύση υπάρχει όταν μπορούμε να αναγνωρίσουμε το πρόβλημα και να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας και όταν θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μία νέα αντίληψη των πραγμάτων αποτινάζοντας λανθασμένες τακτικές και παλαιά κατεστημένα και επιδεικνύοντας υπερπροσπάθεια στο έργο μας με σεβασμό στην δικαιοκρατία με απόλυτη διαφάνεια, με πνεύμα συνεργασίας και συλλογικότητας και με ιδιαίτερη ευαισθησία για τους αδύναμους του παιχνιδιού που εξελίσσεται πολλές φορές δίχως τον δικό μας έλεγχο.

Δεν μπορούμε να μη παραδεχτούμε ότι κάποια πράγματα έχουν ξεπεράσει τα όρια του λογικού και λειτουργούν εις βάρος της κοινωνίας και της οικονομίας. Για παράδειγμα θα λέγαμε ότι ο συνολικός αριθμός ημερών αδειας που δικαιούται ο δημόσιος υπάλληλος εκτός από την ετήσια θεσμοθετημένη άδεια είναι συνολικά πολύ περισσότερος από αυτόν που δικαιούται ο εργαζόμενος του ιδιωτικού τομέα. (επί πλέον 6 ημέρες μηχανογραφικής

άδειας, 4 ημέρες που καλύπτονται με υπεύθυνη δήλωση, 4-6 ημέρες γονικής άδειας, έως 15 ημέρες συνδικαλιστικής άδειας) αποστερώντας από το δημόσιο τις αντίστοιχες ανθρωπώρες και από την κοινωνία μία καλύτερη εξυπηρέτηση λαμβανομένου δε υπόψη ότι και το ωράριο εργασίας διαφοροποιεί ακόμη περισσότερο τον εργαζόμενο του δημοσίου (37,5 ώρες εβδομαδιαίως) από τον εργαζόμενο του ιδιωτικού τομέα (40 ώρες).

Δεν μπορεί ακόμη να μη σχολιάσουμε ότι στις χώρες του εξωτερικού οι γονείς έχουν την δυνατότητα να συναντούν τους δασκάλους των παιδιών τους δύο απογεύματα την εβδομάδα, ενώ στην Ελλάδα χρειάζεται άδεια από την εργασία του Έλληνας γονέας για να συνεργαστεί με τον δάσκαλο του παιδιού του.

Δεν μπορεί στην χώρα μας η φοροδιαφυγή να είναι «σπορ» και η φορολογική συνείδηση υποβαθμισμένη ενώ θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι αποτελεί έγκλημα εις βάρος της κοινωνίας και των συνανθρώπων μας.

Δεν μπορεί το Δημόσιο Σύστημα Υγείας να έγινε για κάποιους χώρος εκμετάλλευσης και δημιουργίας ίδιου οφέλους.

Δεν μπορεί με οικονομικό τίμημα να βρίσκεται η λύση στη κάθε παρανομία.

Δεν μπορεί βεβαίως το δημόσιο να απαιτεί, να τιμωρεί, να εκβιάζει, όταν το ίδιο με τις τακτικές του δίνει τρανό παράδειγμα αναξιπιστίας και ασυνέπειας.

Δεν μπορεί οι τράπεζες που στηρίχθηκαν επί τόσα χρόνια στην ελληνική κοινωνία και στα περιθώρια που τους έδωσε η λειτουργία της αγοράς να μένουν τώρα αμέτοχες στην ανάληψη μεριδίου του κόστους της κρίσης και να ζητούν από τον Έλληνα επιχειρηματία να υποστεί τις συνέπειες.

Πως θα λειτουργήσει η ανάπτυξη;

Πως θα στηριχθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας;

Κι όμως τη λύση θα την βρούμε

Εάν αναπτύξουμε περισσότερο επαγγελματισμό ως εργαζόμενοι και ως επιχειρηματίες με συνειδητή προσφορά έργου και με ποιοτικότερα προϊόντα σε λογικές τιμές.

Εάν εκμεταλλευτούμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, επιστρέφοντας στην καλλιέργεια της ελληνικής γης και στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων, αλλά και οργανώνοντας την κτηνοτροφία στον τόπο μας, όπου οι κλιματολογικές συνθήκες είναι πολύ καλλίτερες από άλλες χώρες που μας εξάγουν αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα. Εάν φροντίσουμε περισσότερο για την εξωστρέφεια των ελληνικών επιχειρήσεων και της ελληνικής οικονομίας γενικότερα.

Εάν λαμβάνουμε τα μηνύματα των καιρών και με ικανότητα προσαρμογής επιδοθούμε σε νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες με ευνοϊκότερες προοπτικές όπως προϊόντα βιολογικής καλλιέργειας, ανακύκλωση και ανάκτηση προϊόντων, Πράσινη Ανάπτυξη και ΑΠΕ. Εάν αναδείξουμε τις δυνατότητες μας σε τουριστικές υπηρεσίες και αντιμετωπίσουμε τον τομέα αυτό ως την «βαριά βιομηχανία της χώρας»

Εάν το επιστημονικό δυναμικό της χώρας μας (γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί κλπ.) συμβάλει στη διαμόρφωση ήθους σε θέματα φοροδιαφυγής με αντίστοιχη κοινωνική προσφορά και επαναφορά οικονομικού μέτρου σύμφωνα με τις δυνατότητες της ελληνικής κοινωνίας.

Εάν καταργήσουμε σκανδαλώδη προνόμια όπου αυτά υπάρχουν.

Εάν βοηθήσουμε την λειτουργία των δικαστηρίων με μηχανισμούς εξωδικαστικής επίλυσης ώστε να αποδίδεται δικαιοσύνη ευκολότερα.

Εάν οργανώσουμε και ενισχύσουμε την εθελοντική προσφορά στην ελληνική κοινωνία.

Οδηγηθήκαμε στον γκρεμό γιατί οι παρεκτροπές αντί να αποτελούν εξαιρέσεις έγιναν

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 13 Ιούνιος 2011 15:59 -

κανόνας και ο κανόνας αποτέλεσε την εξαίρεση. Όμως το τραίνο της χώρας παρότι εκτροχιάστηκε μπορεί να επανέλθει σε τροχιά ασφάλειας. Χρειάζεται ψυχραιμία, συνεργασία και συλλογικότητα με εντατικοποίηση της προσπάθειας.

Οι καιροί είναι δύσκολοι και οι θυσίες της Ελληνικής κοινωνίας είναι μεγάλες γι αυτό πρέπει να πιάσουν τόπο. Με συναίσθηση των λαθών ας μη τα επαναλάβουμε.

Η πολιτική ηγεσία της χώρας οφείλει να συνειδητοποιήσει την δική της ιστορική της ευθύνη για την πορεία του τόπου γιατί άλλα λάθη δεν μας επιτρέπονται.